

Asia C-290/23

**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä**

Jättämispäivä:

8.5.2023

Ennakkoratkaisupyynnön esittävä tuomioistuin:

Oberverwaltungsgericht des Landes Sachsen-Anhalt (Saksi-Anhaltin ylempi hallintotuomioistuin, Saksa)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

6.4.2023

Kantaja ja valittaja (jäljempänä valittaja):

Euroopan kemikaalivirasto (ECHA)

Vastaja ja valituksen vastapuoli (jäljempänä vastapuoli):

B-GmbH

Pääasian kohde

Asetuksen (EY) N:o 340/2008 mukainen hallinnollinen maksu

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeusperusta

SEUT 299 artiklan ensimmäisen kohdan, asetuksen (EY) N:o 340/2008 13 artiklan 4 kohdan ja 11 artiklan 3 kohdan tulkinta, SEUT 267 artikla

Ennakkoratkaisukysymykset

1. Onko SEUT 299 artiklan ensimmäistä kohtaa tulkittava siten, että sitä on sovellettava ainoastaan neuvoston, komission tai Euroopan keskuspankin tekemiin päätöksiin, vai sovelletaanko sitä myös Euroopan kemikaaliviraston tekemiin päätöksiin, joilla on määrätty kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH) annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 1907/2006 perustuvista Euroopan

kemikaalivirastolle suoritettavista maksuista annetun asetuksen (EY) N:o 340/2008 13 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun hallinnollisen maksun perimisestä?

2. Jos Euroopan kemikaaliviraston päätös tällaisen hallinnollisen maksun perimisestä ei ole täytäntöönpanoperuste:

Onko asetuksen (EY) N:o 340/2008 13 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa, luettuna yhdessä 11 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan kanssa, tulkittava siten, että hallinnollisen maksun maksamista koskeva suorituskanne on poissuljettu?

Unionin oikeussäännöt, joihin viitataan

SEUT 256 artikla ja sitä seuraavat artiklat, 299 artikla;

Kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH) annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EY) N:o 1907/2006 perustuvista Euroopan kemikaalivirastolle suoritettavista maksuista 16.4.2008 annettu komission asetus (EY) N:o 340/2008 (EUVL 2008, L 107, s. 6) (jäljempänä asetus 340/2008), 11 ja 13 artikla;

Kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006 (EUVL 2006, L 396, s. 1) (jäljempänä asetus 1907/2006), 74 ja 94 artikla

Kansallisen oikeuden säännökset, joihin viitataan

Hallintotuomioistuimista annettu laki (Verwaltungsgerichtsordnung, jäljempänä VwGO), 40 §

Lyhyt kuvaus tosiseikoista ja menettelystä

- 1 Valittaja vaatii suorituskanteella, että vastapuoli veloitetaan maksamaan hallinnollinen maksu asetuksen 340/2008 13 artiklan 4 kohdan mukaan.
- 2 Valittaja, joka on Euroopan kemikaalivirasto, jonka kotipaikka on Helsinki (Suomi), on Euroopan unionin elin, jolla on oma oikeushenkilöllisyys. Se perustettiin asetuksella 1907/2006. Valittaja vastaa kyseisen asetuksen teknisten, tieteellisten ja hallinnollisten näkökohtien hallinnoinnista ja yhdenmukaisuuden varmistamisesta tällä alalla (asetuksen X osasto, 77 artikla ja sitä seuraavat artiklat). Asetuksessa asetetaan kemikaalien valmistajille ja maahantuojille muun muassa erilaisia rekisteröintivelvollisuuksia.

- 3 Komissio antoi asetuksen 1907/2006 74 artiklan 1 kohdan perusteella asetuksen 340/2008, jonka 11 ja 13 artiklaan sisältyy muun muassa hallinnollista maksua sekä maksujen alentamista koskevia sääntöjä.
- 4 Vastapuoli toimitti vuonna 2010 asetuksen 1907/2006 mukaisen rekisteröintiaineiston, jossa se ilmoitti olevansa suosituksessa 2003/361/EY tarkoitettu keskisuuri yritys. Valittajan antamien tietojen mukaan vastapuoli ei kuitenkaan toimittanut tätä varten tarpeellisia todisteita asetetuissa määräajoissa.
- 5 Valittaja teki 9.8.2016 päätöksen SME (2016) 3729, jossa se totesi, että vastapuolella ei ole oikeutta saada keskisuurille yrityksille annettavaa alennusta rekisteröintimaksuista asetuksen 1907/2006 nojalla ja että siltä näin ollen peritään jo suoritettujen maksujen ja suurilta yrityksiltä perittävän maksun välinen erotus asetuksen 340/2008 13 artiklan 4 kohdan mukaan. Lisäksi valittaja totesi, että vastapuolen on maksettava hallinnollinen maksu, jonka suuruus on 2,5 kertaa se taloudellinen hyöty, jonka vastapuoli oli saanut siitä, että se oli antanut rekisteröinnin yhteydessä vääriä tietoja yrityksen koosta. Liitteeksi otetussa 9.8.2016 päivätyssä laskussa hallinnollisen maksun määräksi vahvistettiin 17 437,00 euroa. Päätökseen SME (2016) 3729 liitettiin valitusosoitus, jossa todettiin, että asetuksen 1907/2006 94 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä SEUT 263 kohdan kanssa, mukaan päätös voidaan sen laillisuuden tarkistamiseksi saattaa unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi kahden kuukauden kuluessa päätöksen vastaanottamisesta.
- 6 Vastapuoli ei hakenut muutosta päätökseen SME (2016) 3729, mutta se ei myöskään maksanut vaadittua summaa valittajan useista muistutuksista huolimatta.
- 7 Tämän jälkeen valittaja nosti 16.5.2019 Verwaltungsgericht Hallessa (Hallen hallintotuomioistuin, Saksa) kanteen, jossa se vaati, että vastapuoli veloitetaan maksamaan sille 17 437 euroa.
- 8 Verwaltungsgericht jätti kanteen tutkimatta. Perusteluissa se totesi lähinnä, että asiaa ei voida saattaa hallintotuomioistuinten käsiteltäväksi VwGO:n 40 §:n mukaan. Käsiteltävässä asiassa ei nimittäin ole kyse Saksan julkisen vallan toimesta vaan niin kutsutusta unionin oikeuden suorasta täytäntöönpanosta. Hallinnollisten maksujen vahvistaminen asetuksen 340/2008 13 artiklan 4 kohdan nojalla on välitön unionin toimivaltaan kuuluva toimi. Saksan viranomaisten tai tuomioistuinten toimivalta ei erityisesti perustu SEUT 299 artiklaan. Siinä ei mainita Euroopan unionin virastojen hallinnollisia päätöksiä täytäntöönpanoperusteina. Koska SEUT 299 artiklassa oleva luettelo on tyhjentävä, näitä päätöksiä ei myöskään voida tulkita siten, että ne kuuluisivat kyseisen määräyksen soveltamisalaan. Myöskään tehokkaan vaikutuksen periaatteesta ei voida johtaa kansallisten tuomioistuinten oikeutta (saati velvollisuutta) myöntää unionin virastoille valtuuksia, joita niille ei ole annettu unionin oikeudessa. Näin ollen asetuksen 1907/2006 94 artiklassa, luettuna yhdessä SEUT 263 artiklan kanssa, yksityisille annetaan ainoastaan mahdollisuus

riitauttaa valittajan toimenpiteet. Valittajalla ei ole asetuksen 1907/2006 tai asetuksen 340/2008 nojalla oikeutta vedota hallinnollisiin päätöksiinsä kanteella tai ”panna niitä täytäntöön” joko unionin tuomioistuimissa tai kansallisissa tuomioistuimissa. Siltä osin kuin on kyse päätösvallan siirtämisestä perussopimusten ulkopuolisille elimille, kuten valittajalle, unionin tuomioistuin on vuonna 1958 asiassa Meroni antamassaan oikeuskäytännössä kehittänyt kriteerin, jota on myöhemmin käsitelty ilmaisulla ”toimielinten välinen tasapaino”. Sen mukaan toimivallan siirto voi koskea ainoastaan ”selkeästi rajoitettua täytäntöönpanovaltaa”, jonka käyttämisestä Euroopan komissio valvoo ”täysin”. Asetuksen 340/2008 (13 artiklan 4 kohta, luettuna yhdessä 11 artiklan 3 kohdan kanssa) sanamuodon perusteella on kuitenkin katsottava, että mahdollisuus reagoida siihen, että kyseisen asetuksen nojalla perittäviä maksuja ei makseta määrääjässä, on – ainoastaan – maksullisen pyynnön hylkääminen. Sillä, että valittajalla olisi vaatimustensa täytäntöönpanemiseksi oikeus nostaa kanne kansallisella tasolla, annettaisiin sille lisätoimivaltuuksia. Tämän pitäisi sitä vastoin tapahtua unionin oikeuden tasolla.

- 9 Verwaltungsgesicht on antanut valittajalle luvan valittaa tuomiostaan.

Pääasian asianosaisten tärkeimmät lausumat

- 10 Valittaja väittää lähinnä, että käsiteltävässä asiassa merkityksellisissä julkisoikeudellisissa säännöksissä on kyse unionin oikeuden säännöistä eli asetuksista 340/2008 ja erityisesti sen 13 artiklan 4 kohdasta. Verwaltungsgesichtin on käytettävä loppuun kansallisen prosessioikeuden tarjoamat mahdollisuudet, jotta unionin oikeuden tehokas vaikutus voisi toteutua. Näin ollen asetuksen 1907/2006 94 artiklan 1 kohdassa säädetään, että valittajan päätöksiin voidaan hakea muutosta unionin yleisessä tuomioistuimessa tai unionin tuomioistuimessa. Perustana olevissa säännöksissä ei sitä vastoin säädetä valittajan mahdollisuudesta haastaa luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä unionin yleiseen tuomioistuimeen tai unionin tuomioistuimeen, jotta nämä henkilöt noudattaisivat niille osoitettujen päätösten mukaisia velvollisuuksiaan. Sillä ei myöskään ole sellaisia valtuuksia, joiden nojalla se voisi panna päätöksiään täytäntöön saksalaisia oikeushenkilöitä vastaan.
- 11 Lisäksi SEU 4 artiklan 3 kohdassa vahvistettu vilpittömyyden yhteistyötä koskeva unionin oikeuden periaate edellyttää, että kansalliset tuomioistuimet antavat unionin virastolle mahdollisuuden panna täytäntöön unionin oikeuden mukaisesti vahvistetun hallinnollisen maksun. Verwaltungsgesichtin tuomio loukkaa unionin oikeuden vastaavuusperiaatetta ja tehokkuusperiaatetta. Valittajalla ei ole käytännössä mahdollisuuksia käyttää asetuksen 340/2008 13 artiklan 4 kohdassa annettuja oikeuksia Saksassa. Vastaavassa tilanteessa, jossa kyse olisi Saksan viranomaisen määräämistä hallinnollisista maksuista, asia voitaisiin saattaa hallintotuomioistuinten käsiteltäväksi. Toisin kuin Verwaltungsgesicht katsoo, unionin lainsäätäjät lähtee luonnollisesti siitä, että valittajan tekemät päätökset, jotka koskevat asetuksen 340/2008 13 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua

hallinnollisen maksun määräämistä, voidaan panna täytäntöön myös jäsenvaltioissa – tarvittaessa pakkotoimin jäsenvaltioiden tuomioistuinten välityksellä. Muussa tapauksessa kysymys siitä, maksaako yritys hallinnollisen maksun, riippuisi yksinomaan sen rehellisyydestä. Kyseisen säännöksen tavoitetta, joka on väärin tietojen antamisen estäminen, ei tällöin voitaisi saavuttaa. Lisäksi ne yritykset, jotka ovat toimineet lainkuuliaisesti ja suorittaneet perittävän hallinnollisen maksun, joutuisivat epäedulliseen asemaan.

- 12 Vastapuoli väittää lähinnä, että valittajan mainitsemia unionin oikeuden yleisperiaatteita ei pidä käyttää väärin väitettyjen sääntelyaukkojen täyttämiseksi vastoin selkeää toimivallanjakoa ja välillisesti yksittäisten talouden toimijoiden vahingoksi. Kyseessä on Euroopan parlamentin ja neuvoston harkittu päätös olla antamatta valittajalle mitään omia täytäntöönpanomahdollisuuksia sen mahdollisten maksujen osalta. Vaikka katsottaisiinkin, että käsiteltävässä asiassa on ilmennyt sääntelyaukko, unionin lainsäätäjän tehtävänä on antaa vastaava säännös tulevaisuutta varten ja sisällyttää se esimerkiksi asetukseen 1907/2006 tai asetukseen 340/2008. Valittaja voi myös ryhtyä toimenpiteisiin seuraamusten määräämiseksi rikkomisista siinä tapauksessa, että maksuja ei suoriteta. Se voisi esimerkiksi suorittaa hakijoiden pyytämät aineiden rekisteröinnit vasta sitten, kun nämä olisivat suorittaneet kyseiset maksut. Mikäli yritys hakee luokittelua pieneksi tai keskisuureksi yritykseksi (pk-yritys), voitaisiin myös ajatella, että ensin suoritetaan tämä luokittelu, ja päätös vastaavasti alennetusta maksusta tehdään heti, kun riittävät todisteet on toimitettu. Valittaja päättää hallintokäytäntönsä puitteissa itse maksupäätösten tehokkaasta täytäntöönpanosta. Se ei siis tältä osin ole riippuvainen Saksan hallintotuomioistuinten myötävaikutuksesta.

Lyhyt esitys ennakkoratkaisupyynnön perusteluista

- 13 Ennakkoratkaisukysymykset ovat tarpeen, jotta valitus voidaan ratkaista.
- 14 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoo ensimmäisen asteen tuomioistuimesta poiketen, että kannetta ei voida jättää tutkimatta sillä perusteella, että asiaa ei voida saattaa hallintotuomioistuinten käsiteltäväksi VwGO:n 40 §:n 1 momentin mukaan.
- 15 On totta, että kun otetaan huomioon unionin tuomioistuimille annetut laajat valtuudet julkisen vallan tekemien päätösten alalla, kansallisilla hallintotuomioistuimilla ei säännöllisesti ole toimivaltaa. Käsiteltävän asian kohteena ei kuitenkaan ole valittajan oikeustoimi, jota vastaan vastapuoli olisi voinut saada oikeussuojaa nostamalla SEUT 263 artiklassa tarkoitetun kumoamiskanteen, vaan maksuvaatimus, josta valittaja on nostanut yleisen suorituskanteen, jolla se pyrkii saamaan täytäntöönpanoperusteen vastapuolta vastaan.
- 16 Ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin toteaa unionin tuomioistuinten ja jäsenvaltioiden kansallisten tuomioistuinten toimivallan rajaamisesta, että

- käsiteltävässä asiassa on kyse sellaisen Euroopan unionin elimen julkisoikeudellisen saatavan täytäntöönpanosta, joka voi käyttää – asiallisen toimivaltansa rajoissa – julkista valtaa Saksan liittotasavallan alueella. Tämä rajausta perustuu siten SEUT 274 artiklaan. Sen mukaan riidoissa, joiden asianosaisena unioni on, jäsenvaltioiden tuomioistuinten toimivaltaa ei suljeta pois, ellei toimivaltaa ole perussopimuksilla annettu unionin tuomioistuimelle.
- 17 Unionin tuomioistuinten toimivalta on – kuten Verwaltungsgericht on perustellusti todennut – lueteltu tyhjentävästi SEUT 256 artiklassa ja sitä seuraavissa artikloissa.
 - 18 Asetuksen 1907/2006 94 artiklan 1 kohta on merkityksellinen valittajan toimivallan alalla. Kyseisen säännöksen mukaan viraston päätökseen voidaan SEUT 263 artiklassa määrätyin edellytyksin hakea muutosta unionin yleisessä tuomioistuimessa tai unionin tuomioistuimessa. Tämä koskee myös valittajan päätöksiä, joilla se on määrännyt asetuksen 340/2008 mukaisen hallinnollisen maksun (ks. esim. unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 7.3.2018, T-855/16). Käsiteltävän asian kaltaisten kanteiden, joissa on kyse jo vahvistettujen maksujen täytäntöönpanosta, osalta SEUT 256 artiklaan ja sitä seuraaviin artikloihin, erityisesti myös SEUT 263 artiklaan, ei sitä vastoin sisälly mitään määräystä, jolla unionin yleiselle tuomioistuimelle tai unionin tuomioistuimelle annettaisiin toimivalta. Jos riita-asia on saatettu unionin tuomioistuimen käsiteltäväksi ilman, että on olemassa unionin oikeuden sääntö, jossa unionin tuomioistuimelle annetaan vastaava toimivalta, se ei voi ratkaista asiaa (ks. unionin yleisen tuomioistuimen määräys 5.9.2007, T-295/05, 51 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
 - 19 Tätä taustaa vasten ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin katsoo, että valittaja voi vedota saatavaansa saksalaisessa tuomioistuimessa. Lisäksi asia voitaisiin myös käsitellä hallintotuomioistuimessa VwGO:n 40 §:n 1 momentin mukaan, koska kyseessä vaikuttaa olevan julkisoikeudellinen riita. Tosiseikat ja niistä johtuvat oikeudelliset seuraukset määräytyvät tässä tapauksessa unionin julkisoikeuden eli asetuksen 340/2008 perusteella. Vaikka asiaa ei voitaisikaan käsitellä hallintotuomioistuimessa, kannetta ei tästä syystä voitaisi jättää tutkimatta, vaan oikeusriita olisi oikeuslaitoksesta annetun lain (Gerichtsverfassungsgesetz) 17a §:n 2 momentin nojalla siirrettävä toimivaltaiseen siviilituomioistuimeen.
 - 20 Suorituskanteen tutkittavaksi ottaminen riippuu kuitenkin myös siitä, onko valittajalla vaadittava oikeussuojan tarve.
 - 21 Yleisesti ottaen suorituskanteen edellyttämä oikeussuojan tarve puuttuu, jos velkojalla on jo täytäntöönpanoperuste saatavastaan ja täytäntöönpano voidaan sen perusteella toteuttaa helposti velallista vastaan. Valittaja on 9.8.2020 tekemällään päätöksellä jo antanut maksuunpanopäätöksen, joka voi tulla lainvoimaiseksi (ks. unionin yleisen tuomioistuimen määräys 19.11.2018, T-494/17, 63 kohta).

- 22 Oikeussuojan tarpeen olemassaolo riippuu siis siitä, tarkoittaako jo se, että valittaja on tehnyt lainvoimaisen päätöksen hallinnollisen maksun perimisestä asetuksen 340/2008 13 artiklan 4 kohdan mukaan, että valittajalla on täytäntöönpanoperuste. Se, onko asia näin, riippuu ratkaisevasti siitä, kuuluvatko tällaiset päätökset SEUT 299 artiklan ensimmäisen kohdan soveltamisalaan. Tältä osin esitetty ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys edellyttää unionin tuomioistuimen selvennystä.
- 23 SEUT 299 artiklan ensimmäisen kohdan mukaan neuvoston, komission tai Euroopan keskuspankin toimi, jossa määrätään maksuvelvollisuus, on täytäntöönpanokelpoinen. SEUT 299 artiklan toisen kohdan ensimmäisen virkkeen mukaan täytäntöönpanoon sovelletaan sen valtion säännöksiä lainkäytöstä riita-asioissa, jonka alueella täytäntöönpano tapahtuu. Vaikka SEUT 299 artiklan ensimmäinen kohta koskee vain neuvoston, komission ja Euroopan keskuspankin luomia täytäntöönpanoperusteita, ennakkoratkaisua pyytävän tuomioistuimen mielestä se, ovatko Euroopan unionin muiden toimielinten tekemät päätökset täytäntöönpanokelpoisia, ei ole selvää. Unionin yleinen tuomioistuin onkin 8.3.2012 antamassaan määräyksessä (T-573/10, 43 kohta) katsonut, että laskussa, jossa Euroopan lääkevirasto (EMA) on vahvistanut yksityiskohtaisesti lääkeyritykseltä olevien saatavien määrän, mainitun eräpäivän noudattamatta jättämisen seurauksena on muun muassa se, että erääntyneen summan täytäntöönpano on mahdollinen. Puolalainen tuomioistuin (Sad Rejonowy dla Warszawy-Mokotawa w Warszawie (Varsovan Mokotówin kaupunginosan piirioikeus, Puola)) on asiassa C-392/20 esittänyt unionin tuomioistuimelle kysymyksen muun muassa siitä, onko SEUT 299 artiklaa tulkittava siten, että sitä sovelletaan ainoastaan neuvoston, komission tai Euroopan keskuspankin päätöksiin, vai sovelletaanko sitä myös Euroopan kemikaaliviraston päätöksiin, jotka koskevat hallinnollisen lisämaksun määräämistä. Kysymykseen ei kuitenkaan vastattu, koska asia poistettiin rekisteristä sen raukeamisen vuoksi. Myös julkisasiamies Kokottin 7.11.2019 esittämästä ratkaisuehdotuksesta C-584/17 (40 kohta) käy ilmi, että kysymykseen siitä, ovatko unionin virastojen hallinnolliset päätökset SEUT 299 artiklassa tarkoitettuja täytäntöönpanokelpoisia päätöksiä, ei voida vastata kieltävästi sillä yksiselitteisyydellä kuin mitä Verwaltungsgericht on ilmeisesti olettanut. Julkisasiamies totesi edellä mainitussa kohdassa, että valittajan väitteen yhteydessä tulee ensinnäkin esiin kysymys siitä, merkitseekö se, että SEUT 299 artiklassa mainitaan ainoastaan neuvoston, komission ja EKP:n toimet, että unionin muiden elinten tai laitosten toimet, joiden osalta ei ole määrätty nimenomaisesti kytköksestä primaarioikeuteen – toisin kuin esimerkiksi Euroopan unionin tuomioistuimen tuomioiden osalta SEUT 280 artiklassa – eivät tosiasiallisesti voi olla täytäntöönpanoperusteita SEUT 299 artiklan nojalla, ja siltä osin kuin on nähtävissä, unionin tuomioistuin ei ole vielä vastannut tähän kysymykseen.
- 24 Lisäksi ennakkoratkaisua pyytävä tuomioistuin haluaa sen varalta, että valittajan päätökset tällaisen hallinnollisen maksun perimisestä eivät ole täytäntöönpanokelpoisia, jolloin oikeussuojan tarvetta ei ole, toisella ennakkoratkaisukysymyksellä tietää, onko asetuksen 340/2008 13 artiklan 4

kohdan kolmatta alakohtaa, luettuna yhdessä 11 artiklan 3 kohdan toisen alakohdan kanssa, tulkittava siten, että hallinnollisen maksun maksamista koskeva suorituskanne on poissuljettu.

- 25 Asetuksen 13 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan mukaan 11 artiklan 3 kohtaa sovelletaan soveltuvin osin. Tässä säännöksessä säädetään, että jos maksua ei suoriteta ennen 2 kohdassa säädetyn määräajan päättymistä, kemikaalivirasto vahvistaa toisen määräajan maksun suorittamiselle. Jos maksua ei suoriteta ennen toisen määräajan päättymistä, kemikaalivirasto hylkää pyynnön. Lainsäätäjät katsoo näin ollen, että luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön esittämästä pyynnöstä, joka koskee rekisteröintiä tai muuta valittajan suorittamaa hallinnollista tai ammatillista palvelua, voidaan kieltäytyä myös silloin, kun täysimääräinen maksu ja/tai hallinnollinen maksu on asetuksen 340/2008 13 artiklan 4 kohdan mukaan vahvistettu mutta ei maksettu, jolloin valittaja voisi vaatia pyynnön esittäjältä ennakkomaksua, jotta myös hallinnollisen maksun suorittamista koskevan vaatimuksen täytäntöönpano voidaan varmistaa. Toisin kuin esimerkiksi Euroopan lääkearviointiviraston maksullisista palveluista 10.2.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 297/95 10 artiklan 3 kohdassa, asetuksessa 340/2008 ei myöskään ole nimenomaista viittausta siihen, että valittajalla on mahdollisuus saattaa asia tuomioistuimen käsiteltäväksi, jos maksua ei suoriteta määräajassa. Se, että asetuksessa 340/2008 ei ainakaan nimenomaisesti säädetä valittajan oikeudesta nostaa kanne, voisi merkitä sitä, että unionin lainsäätäjät on säätänyt tyhjentävästi maksujen laiminlyönnin seurauksista (ks. Bayerischer Verwaltungsgerichtshofin (Baijerin ylempi hallintotuomioistuin, Saksa) tuomio 18.12.2017, 20 BV 16.2024, 20 kohta). Kysymykseen siitä, onko valittaja tällä perusteella estynyt nostamasta suorituskanetta, kun hallinnollista maksua ei ole maksettu erityisesti jo suoritetuista rekisteröinneistä tai muista hallinnollisista tai ammatillisista palveluista, ei kuitenkaan voida vastata yksiselitteisesti, vaan se edellyttää unionin tuomioistuimen selvennystä.